

[Maisted]

mokratiet. Det tror jeg ikke der er ret mange mennesker der tror på.

Det, vi alle sammen kan enes om, er en skræk for den menneskeforagt, der eksisterer i den største del af verden, og det har ikke med Sydafrika at gøre alene, men som jeg sagde indledningsvis, er den eneste måde, vi har en chance for at få en kommunikation på, via øget samhandel og åbent internationalt samarbejde for at påvirke disse styre på en sådan måde, at de ser fordelene ved at gennemføre demokratiske samfundssystemer.

Vi kan selvfølgelig ikke støtte de forslag, der foreligger, og som arbejder direkte imod det, der burde være en fornuftig løsning for det danske folketing.

Breckmann (Fær.):

Det var nok det af Stalin stiftede og af Sovjet nu styrede Verdensfredsråd, der for nogle år siden valgte 3 slagmarker for sin undergravende virksomhed imod Vesten, nemlig Mellemøsten imod Israel, Mellemamerika imod USA og Sydafrika imod hele Vesten. Verdensbegivenheder sker jo, hvor journalisterne holder til, og ikke omvendt. Vi hørte om Vietnam, indtil USA ikke længere var til stede som syndebuk, selv om rædslerne først begyndte for alvor efter 1975. Vi er blevet stopfodret om Chile, til Allendes fiasko var åbenbar for selv de dumme på grund af den efterfølgende økonomiske fremgang.

El Salvador kunne vi udenad, indtil venstrevolden var grundigt slået og gjort til skamme ved stemmeurnerne. Nicaragua var den vestlige utopiske socialismes pilgrims-mål, indtil sandinistjuntaen indførte krigsretstilstand ikke i 12 pct. af landområdet som i Sydafrika, men i 100 pct. af landet. Siden dengang ikke et kvæk.

Libanon jamrede man om, så længe Israels oprydningstogt imod den internationale vold varede, men siden har der kun været forvirrede ligtællinger og gensidige beskyldninger at høre.

Krigen mellem Iran og Irak interesserer ingen, og Sovjets monumentale barbari i Afghanistan vender man jo skinhelligt det blinde øje til i disse afspændingsdage.

Men Sydafrika har man valgt som internationalt prugeknabe. Pletfrie Danmark har jo brug for aflad for at overbevise sig selv om

sin egen fortræffelighed. Man er på straffetogt imod den hvide regering i Pretoria, der får skylden for opretholdelsen af det eneste land i Afrika, som egentlig fungerer til fordel også for den sorte befolkning.

De mange forslagsstillere i dag nævner den umenneskelige behandling af de sorte. Desværre er deres forhold ikke helt op til vores høje behandlingsstandard af udlændinge eller grønlændere, men dog ikke værre, end at 1,5 mill. sorte er flygtet til Sydafrika for at få arbejde, væk fra deres hjemlige såkaldte frontlinjestater, der til sammenligning med Sydafrika er stinkende ligkister. I Sydafrika tjener nemlig disse fremmedarbejdere forholdsvis fyrstelige gager.

Forslagene i dag er fremsat, fordi Sydafrika er, som det bliver sagt, uimodtagelig for opfordringer om reformer, men i stedet har regeringen kun udført sløringsmanøvrer. Og man tør spørge: hvilke andre sorte barbarer i Afrika har indført reformer? Liberia, Nigeria, Uganda, Etiopien, Angola, Moçambique? Nej, ingen af de nævnte, og heller ikke nogen af de øvrige 40 lande i Afrika har f.eks. den pressefrihed, som Sydafrika stadig kan prale af, endda efter begrænsningerne imod de 142 udenlandske pressefolk, der gjorde de hysteriske massebegravelser på lørdage til verdensbegivenheder. Bortset fra hele to TV-hold i Johannesburg har England kun én radiomand fast stationeret på hele det afrikanske kontinent, nemlig i Nairobi.

Jeg kan gentage efter The Times i London, at den sidste rest af jobreservationssystemet for hvide bliver ryddet væk, hvis der er så mange job tilbage efter alle sanktionerne, og det sker allerede næste år. Jobreservationerne er allerede afskaffet i de fleste udenlandske firmaer i Sydafrika, hvor de bliver gjort ulovlige af sanktioner som disse, der både skader danske og sorte sydafrikanske arbejdspladser. Forbudsloven imod blandede ægteskaber er afskaffet; det var i sin tid den store anstødssten. Nu taler man slet ikke om det længere, da den er væk. Blandede eller rent sorte fagforeninger er nu fuldt lovlige, men med millioner af medlemmer selvfølgelig. I januar bliver de sidste rester af passystemet, der har til hensigt at undgå afrikanske tilstande med store slumkvarterer i Sydafrikas storbyer, afskaffet, og rejsefriheden bliver indført. Denne frihed er for resten